

Bianca Bellová v novém románu představuje **SILNÉ ŽENSKÉ POSTAVY** několika generací

Předsudky, zrady a zaťatosti

LITERATURA Budeme v tomto odstavci předstírat, že nám nevádí žurnalistická klišé. Kdo se chce udržet ve spisovatelské první lize, v těch nekonečných krysích závodech, s nezvratitelným handicapem, že literát už není svědomím národa a také trochu „kanárkem v dole“, musí si vybrat ze dvou strategií. Publikovat buď pravidelně i za cenu nevyrovnanosti, nebo s delším časovým odstupem, a sázet tedy na exkluzivnost a čtenářské očekávání, což nemusí vždy fungovat. **Biance Bellové** (*1970) vyšly v letech 2021–2023 tři knihy, teď k nim přidala celkově devátou, román **Neviditelný muž** (Host). Její nejslavnější a nejznámější text,

i v zahraničí oceněné *Jezero*, se povedlo vydat ve správný čas. Literární věda je pořád velice rigidní, měla by pracovat i s těmito faktory: čas, poptávka, náhoda.

„Nikdy se nehrabej v rodinné minulosti, nevíš, co za bubáky z ní na tebe vykoukne.“ Začíná-li román tohle větou, mohou se čtenáři buď radovat, protože rozplétání rodinných šmadrhanic patří k oblíbenému nakukování do cizích životů, nebo naopak skepticky očekávat klasická vyvětrávání rodinných prostěradel. Obě je správně. Rozhlasová redaktorka Ema se vrací do rodné Serafiny, kde se stala tragédie, jejíž obětí byl její otec. Proto odsud taky zmizela. Na začát-

ku je rodina majora Pepého se dvěma dcerami. Jedna z nich, Bea, ač zaslíbena jinému, přijde do jiného

stavu s Aslanem, který je amalské národnosti. Serafina bývala amalským protektorátem. Ke klasickým literárním vzorcům patří milenci ze zneprátených rodin, klanů, ras. Připojí-li se k tomu trvající křivdy a traumata společenská, pak už se dostáváme z fikce do reality. Jestli Bellová umí s něčím pracovat, pak s neurčitostí (země, národy – vizte její prózu *Ostrov* z roku 2022). Občas pustí stopu, napíše „na východě“ a čtenář může to napsané kamsi zařadit, představit si. Nahrazuje tím tajemnost a fantastičnost, které z literatury zmizely. Zatím nepřekonaným autorčiným dílem je v mých očích *Mrtvý muž* (2011), ale ani *Neviditelný muž* rozhodně není opakováním opakovaného!

JAKUB ŠOFAR

